

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

Οι «Κολοκοτρωναίοι» της Νέας Υόρκης με αρχηγό ένα... Κινέζο

Της Διαμαντένιας Ριμπά

«Κολοκοτρωναίοι» ονόμασαν το συγκρότημά τους το 2004, αντιλαμβανόμενοι ότι μέσα από τους παραδοσιακούς χορούς μπορούν να εκφραστούν ολόπλευρα. Όλα τους νέα παιδιά, αγόρια και κορίτσια δεύτερης και τρίτης γενιάς ελληνοαμερικανοί της Νέας Υόρκης. Σε κάθε τους παράσταση μεταδίδουν στο κοινό το κέφι, τη ζωντάνια, το πάθος που τους διακρίνει.

Αν κανείς δει τα παιδιά για πρώτη φορά να χορεύουν θα ξαφνιαστεί, καθώς αυτός που σέρνει το χορό είναι ένας πανύψηλος... Κινέζος. Το τσάμικο που χορεύει, τα περιτέχνα τσαλιμάκια στο μπάλιο, τα υπερήφανα βήματα του στους ηπειρωτικούς χορούς, θα τα ζήλευε ο κάθε επαγγελματίας.

Αρχηγός της ομάδας και χοροδιδάσκαλος ο Δημήτρης Βαλκανάς, περί αυτού ο λόγος, δηλώνει υπερήφανα στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ότι είναι ένας Αρκάς από τη Μεγαλόπολη, απ' όπου κατάγεται ο πατέρας του Γεώργιος. Η μη-

τέρα του, Σωτηρία, όπως έχει βαφτιστεί, κατάγεται από τη Σαγκάη. Οι δύο μεγάλοι πολιτισμοί σίγουρα καθόρισαν την πορεία του Δημήτρη, ο Ελληνικός όμως υπερίσχυσε.

«Στο σπίτι συνυπήρχαν πάντοτε οι γιορτές της Ελλάδας με αυτές της Κίνας. Αγαπώ και τις δύο πατρίδες των γονιών μου, η Ελλάδα όμως είναι κάτι το ξεχωριστό για εμένα», μας είπε ο 29χρονος ομογενής, η περίπτωση του οποίου αντικρούει τα όσα λέγονται ότι οι μεικτοί γάμοι και ειδικά όταν ο πατέρας είναι Έλληνας, επιδρούν αρνητικά στη συνέχιση του ελληνικού στοιχείου. Στο συγκρότημα υπάρχουν και άλλα παιδιά από μεικτούς γάμους, όπως η Μέγκαν Αλεξέας, η μητέρα της οποίας είναι Ιρλανδέζα και ο πατέρας από την Πελοπόννησο. Ο χορός και το τραγούδι έχει συμβάλλει άλλωστε στο να μάθουν οι νέοι μας καλύτερα την ελληνική γλώσσα, την οποία ο Δημήτρης την χειρίζεται άψογα.

«Οι γονείς μου από κοινού αποφάσισαν ότι εγώ και ο αδελφός μου Βασίλης έπρεπε πρώτα να μάθουμε ελλη-

νικά και αγγλικά, και μετά τα κινεζικά. Αλλωστε πήγα και σε ελληνικά σχολεία, στον Αγ. Δημήτριο και στην Αγ. Ειρήνη, γεγονός που με βοήθησε αρκετά να «ζυμωθώ» και με τα άλλα ελληνόπουλα. Σήμερα όλα τα παιδιά στο συγκρότημα προσπαθούμε στις πρόβες μας, κάθε Παρασκευή βράδυ, να μιλούμε μόνο ελληνικά».

Στο να αγαπήσει με πάθος την Ελλάδα συνέβαλαν και οι ετήσιες επισκέψεις της οικογένειας στη γενέτειρά του πατέρα. Εκεί, στη Μεγαλόπολη, «μπολιάστηκε», όπως μας είπε, με τα παραδοσιακά τραγούδια και χορούς. Έτσι ξεκίνησε και με το χορό στα δώδεκα του χρόνια.

«Μου αρέσει πολύ να συνομιλώ με τους γέροντες και τις γερόντισσες, από τους οποίους πάντα έχεις να μάθεις κάτι ενδιαφέρον. Με ενδιαφέρει η ιστορία του τόπου μας και προσπαθώ να εμπλουτίσω τις γνώσεις μου».

Στους «Κολοκοτρωναίους» ο Δημήτρης αβίαστα έχει καταφέρει να γίνει αγαπητός και σεβαστός απ' όλα τα μέλη του συγκροτήματος. Είκοσι ομογε-

νείς, ηλικίας από 16 έως 40 ετών, ακολουθούν τις οδηγίες του και έχουν καταφέρει να γίνουν γνωστοί σε όλη την ομογένεια. Μία περιοδεία στην Ελλάδα είναι στα άμεσα σχέδια τους.

Ο Δημήτρης Βαλκανάς ενδιαφέρεται ιδιαίτερα και για τα εθνικά μας θέματα. Έχοντας πάρει την ελληνική υπηκοότητα, υπηρέτησε πρόσφατα τη στρατιωτική του θητεία στην Ξάνθη, μετά τις σπουδές του στην ανθρωπολογία και τη βιολογία σε πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης. Όπως μας εκμυστηρεύτηκε, σκέφτεται σοβαρά να ζήσει μόνιμα στην Ελλάδα, γι' αυτό άλλωστε έμεινε και πέντε μήνες στη χώρα μας, να δει πώς είναι τα πράγματα. Δεν τα βρήκε και πολύ εύκολα, θα το παλέψει όμως.

Ως τότε θα εξακολουθεί να ασχολείται με τους παραδοσιακούς χορούς και να ακούει στο αμάξι του, στη διαπασών, τις αγαπημένες του Χαρούλα Αλεξίου και Ελένη Τσαλιγοπούλου.

Την ιδιότυπη σχέση του Αγίου Όρους με τον χρόνο αντανakλά η γνωμοδότηση του υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών που θέλει το ελληνικό Δημόσιο να μην προβάλει δικαιώματα κυριότητας στη λίμνη Βιστωνίδα και στις όχθες της, σε εκτάσεις των νομών Ξάνθης και Ροδόπης, κρίνοντας ότι ανήκουν εξ ολοκλήρου στη Μονή Βατοπαιδίου. Ως άλλη σύντομη ιστορία του Βυζαντίου, η γνωμοδότηση παραθέτει κατάλογο αυτοκρατόρων ιδιαίτερος γενναιόδωρων προς τη Μονή και επικαλείται για του λόγου το αληθές χρυσόβουλλα - διατάγματα που έφεραν τη χρυσή τους σφραγίδα -, συνοδικές επιστολές και πατριαρχικά σιγίλια - η μολύβδινη σφραγίδα κάνει εδώ τη διαφορά.

Πρώτο τη τάξει, το χρυσόβουλλο του 1080, διά χειρός του αυτοκράτορα Νικηφόρου Βοτανειάτη, τον οποίο για άγνωστο λόγο το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο του υπουργείου επιμένει σε πείσμα των ιστορικών βιβλίων να αποκαλεί «Βατανειάτη». Ο Βοτανειάτης, αν και γνωστός για την εύνοια που επέδειξε σε άλλη Μονή - χάρισε τον Τίμιο Ηλο, το καρφί από τη δεξιά παλάμη του Εσταυρωμένου, στην

Βατοπαίδι: Τα (πλαστά) χρυσόβουλλα των γενναιόδωρων αυτοκρατόρων

Η λίμνη Βιστωνίδα και δεξιά το κτηριακό συγκρότημα της Μονής Βατοπαιδίου

Ιερά Μονή Φιλοθέου -, απεδείχθη απλόχερος και με το Βατοπαίδι δωρίζοντάς του το μετόχι του Περιθεωρίου, «το οποίον περιλαμβάνει τη λίμνη, τα ιχθυοτροφεία και τις παραλίμνιες εκτάσεις, προκειμένου να διασφαλίση τα μέσα διατροφής των μοναχών της μονής».

Αίτημα των μοναχών ωθεί σε χρυσή σφραγίδα και τον Ανδρόνικο Γ' Παλαιολόγο το 1329, ο οποίος με τον Λόγο της Βασιλείας του όχι μόνο εδραϊώνει την προηγούμενη παραχώρηση αλλά και την επεκτείνει γύρω από το Πόρτο Λάγος του Νομού Ξάνθης.

Δεδομένης της προσωπικότητας του Ανδρόνικου, ουδείς έχει καταλήξει αν οι Αγιορείτες έπραξαν σοφά να προσκομίσουν τον συγκεκριμένο ιδιοκτησιακό τίτλο: ο αυτοκράτορας διήγε έκλυτο βίο, έπινε, χαρτόπαιζε και ήταν γνωστός γυναικάς, γενικώς επεδείκνυε μια επικίνδυνη αστάθεια, τόση ώστε να φθάσει ως τη δολοφονία του αδελφού του Μανουήλ για μια γυναίκα.

Ο Ιωάννης Ε' Παλαιολόγος, σεσημασμένος στον κόσμο των ιστορικών για την επιπολαιότητα των επιλογών του που έθεσαν σε κίνδυνο το

Βυζάντιο ολόκληρο, δεν δίστασε να υπογράψει και χρυσόβουλλο το 1357, επιβεβαιώνοντας το περιεχόμενο των προηγούμενων και δη στο διηνεχές...

Τα δύο τελευταία σχετικά διατάγματα υπέγραψε αντιστοίχως το 1369 και το 1371 ο σέρβος ηγεμόνας Ιωάννης Ούγγλεσης, ο οποίος ετερόφωτος γαρ, είναι γνωστός μόνον ως διάδοχος του Στέφανου Δουσάν.

Επειτα από αίτημα του τότε ηγουμένου της Μονής Θεοδοσίου ο Ούγγλεσης εξέδωσε διάταγμα «με το οποίο "χαρίζεται" από τον ετήσιο φόρο

που κατέβαλλε η Μονή για την εκμετάλλευση της λίμνης (...), εκφράζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο "ευγνωμοσύνη οίον σημείον και γνώρισμα" προς την κυρία Θεοτόκο».

Ειδικοί αμφισβητούν το κύρος του τελευταίου τίτλου και επιμένουν ότι είναι πλαστός. Δεν εκπλήσσονται πάντως. Το χρυσόβουλλο που διαβεβαιώνει ότι η Μονή Ξηροποτάμου είναι έργο της αυτοκράτειρας Πουλχερίας - έζησε τον 5ο αιώνα - θεωρείται επίσης πλαστό, τονίζουν.

Με αυτή τη βουτιά στην Ιστορία η Μονή Βατοπαιδίου δικαίωσε πάντως κατά πολλούς τη φήμη που έχει για την ικανότητά της στο παιχνίδι με τον χρόνο. Το οποίο αντανακλάται ακόμη και στη γραφή του ονόματός της, με «αι» και όχι με «ε». Οι μοναχοί δεν προτιμούν το «Βατοπέδι», δηλαδή πεδίο με βάτους, αλλά το «Βατοπαίδι».

Ο μύθος βάσει του οποίου η Παναγία έσωσε από τα κύματα τον γιο του αυτοκράτορα Θεοδοσίου και άφησε το παιδί στο Αγιον Όρος τούς επιτρέπει να διατείνονται ότι το συγκρότημά τους είναι πολύ παλαιότερο του 10ου αιώνα και να το χρονολογούν από τον 4ο αιώνα.